

Lluís Graells més enllà del somriure del clown

Lluís Graells va néixer a Terrassa el 1965. Ha format part de diferents col·lectius de teatre, com **Pessic Teatre Lluent** o **Natablanca**, i el 1985 va ingressar a l'Institut del Teatre de Barcelona, on va cursar estudis de pantomima i mim. Ha fet diverses actuacions per les comarques de Tarragona i l'any passat va participar a l'**Encuentro Nacional de Teatro Contemporáneo** a Mèrida. Ha actuat amb la Companyia del Teatre ROMEA i al mes d'abril participarà a l'espectacle **Dau Rodó** que es presentarà al Regina. A banda d'això, s'ha dedicat també a l'ensenyament. Ha fet curssets de mim i clown a l'Escola d'Art Dramàtic de Tarragona i a l'escola Timbal de Barcelona, i ha dirigit també l'espectacle que el grup **TEBAC** presentarà pròximament.

RCL- Quan vas començar a interessar-te pel teatre?

LLG- Vaig començar per casualitat. En una Fira del Teatre a Tàrraga, el 1982, vaig conèixer gent de Natablanca. Vaig anar veient el que feien i més endavant em van proposar entrar al grup. I de mica en mica vaig anar fent espectacles.

RCL- El fet d'ingressar a l'Institut del Teatre suposa que des de molt aviat tenies la intenció de convertir-te en professional?

LLG- Sí. Vaig anar a l'ITB perquè després d'un parell o tres d'anys d'estar a Natablanca ja tenia molt clar que el que volia fer era ser actor professional. Fins i tot havia deixat els estudis de banda.

RCL- Per què vas triar el mim?

LLG- Perquè és el que més s'acosta al teatre còmic. Per mi, el millor que s'ha fet és el cinema mut. El mim és expressió del cos, no hi ha un text al qual estiguis supeditat, sinó que el text, quan n'hi ha, és secundari. I això em sembla molt interessant. El teatre dramàtic, pròpiament de text, no m'ha començat a interessar fins fa poc.

RCL- Vas participar en un curs de teatre a Itàlia. Parlar'ns-en una mica.

LLG- Va ser un curset que es va fer a Florència i que va durar un mes. Entre els professors hi havia l'Andrzej Leparski, amb qui després vam fer

l'espectacle **Urgeix una dona**; el Roy Bosier, el Don Jordan i un grup de suïssos que es dedicaven a treballar les màscares. Vam treballar intensament durant un mes i va arribar un moment que no sabíem què estava passant pel nostre interior, era com si tinguéssim una revolució per dins. I fins ara no ho hem començat a pair.

RCL- Has format part de diferents grups de teatre. Quin ha estat el treball que hi has aportat?

LLG- El treball que he fet ha estat bàsicament de pantomima i clown. A

banda de l'espectacle que farem al Regina a l'abril i un altre que vam presentar l'any passat a l'**Encuentro Nacional de Teatro Contemporáneo** a Mèrida, el que he fet ha estat sempre això. El que m'interessa sobretot és un treball més d'investigació.

RCL- Quines són les dificultats principals amb què s'ha d'enfrontar un grup de teatre per poder representar?

LLG- Les dificultats són moltes. D'entrada, l'econòmica. Viure del teatre no és fàcil, i moltes vegades no pots fer el que vols perquè no tens diners per muntar-ho. A banda d'això, el problema és que la gent vagi a veure el que fas. No hi ha una preocupació per treure coses noves.

RCL- I l'actor, ara que s'està bus-

cant gent nova, com ho té per interpretar?

LLG- Hi ha hagut la necessitat de buscar gent nova, perquè molts actors s'han passat al doblatge, que és on es guanyen els diners. Però a poc a poc s'ha anat omplint el buit. El que passa és que les obres que es fan són molt cares i se'n fan poques. Jo intento fer precisament el contrari: fer-ne moltes i barates.

RCL- Creus que realment hi ha crisi del teatre?

LLG- No ho sé. Des que sóc petit que en sento a parlar i no sé fins en quin punt és cert. L'espectacle que ara farem, per exemple, és un espectacle molt senzill, apte per a tothom, però segurament no el podrem portar a certs llocs perquè la gent no està acostumada al nostre tipus de llenguatge.

RCL- Hi ha, però, actualment, bons autors de teatre?

LLG- Bé, és tot una cadena. Si la gent no va al teatre és difícil que surtin bons autors.

RCL- Què en penses, de la situació del teatre a Reus?

LLG- Reus és molt curiós. Hi ha molta afició, hi ha grups de teatre, hi ha tres bons teatres i una Palma sensacional. Però tot i que es donen ajuts econòmics per fer teatre, no hi ha ajuts per a la promoció. Si en lloc d'anar a Barcelona et vols quedar aquí per treballar, no reps gaire suport. Una de les gràcies de Reus és que tothom està dividit en sectors, en capelletes, i es fa

diffícil sortir d'això. Cada cop que vaig a Barcelona hi trobo més gent de Reus.

RCL- Quins són els teus projectes més immediats?

LLG- A part de l'espectacle que farem al Regina, el projecte més immediat és preparar un altre espectacle amb el Pep Solórzano, de Tradivarius. Intentem trobar un llenguatge divertit entre un músic i un mim, però per ara encara hi estem treballant, estem provant diferents coses. Tots dos ho fem per gust i no tenim gaire pressa.

Es tracta d'ajuntar música i teatre d'una manera bastant heteròtrofa. Precisament aquest serà el nom de l'espectacle: Heteròtrif.